

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/244/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8613206004
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2015:8613206004.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu POHOTOVOSTĚ, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, právne zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanej Slovenskej republike - Ministerstvu spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, IČO: 00 166 073, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Okresného súdu Svidník č. k. 4C 367/2013 - 92 dňa 20.04.2015 takto

rozhodol:

Potvrďuje uznesenie.

Náhradu trov odvolacieho konania účastníkom **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zastavil konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku za dovolanie postupom podľa § 10 ods. 1 veta prvá zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o súdnych poplatkoch). Vyslovil, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol, že žalobca podal dňa 02.02.2015 dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 18Co 206/2014 zo dňa 24.11.2014. Výzvou zo dňa 16.02.2015 súd vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie vo výške 40 Eur v lehote 10 dní od doručenia. Žalobca súdny poplatok za podané dovolanie nezaplatil.

O trovách dovolacieho konania rozhodol podľa ust. § 146 ods. 1 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku.

Uznesenie bolo vydané vyšším súdnym úradníkom.

V zákonom stanovenej lehote podal proti uzneseniu odvolanie žalobca. Namietal zastavenie konania. Poukázal na to, že k položke 7a sadzobníka súdnych poplatkov sa vyrubuje súdny poplatok za žalobu na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci alebo jeho nesprávnym úradným postupom. Žalobca podal proti rozhodnutiu odvolacieho súdu dovolanie, a preto súd nebol oprávnený svojvoľne rozširovať okruh úkonov podliehajúcich súdnemu poplatku. Uviedol, že použitie analógie legis v prípade vyrubenia súdneho poplatku vzhľadom na čl. 59 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nie je možné. Navyše povinnosti možno ukladať len na základe zákona alebo zákonom v jeho medziach a pri zachovaní základných práv a slobôd. Zdôraznil, že súd je pri výkone svojej rozhodovacej právomoci viazaný čl. 2 ods. 2 ústavy, a teda platí, že môže konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý stanoví zákon. Ďalej poukázal na ust. § 18ca Zákona o súdnych poplatkoch s tým, že uviedol, že žaloba bola podaná pred 01.10.2012, t. j. konanie sa začalo pred nadobudnutím účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z., a preto je nutné v súvislosti s podaním dovolania aplikovať právny stav do 30.9.2012. Navyše v zmysle ust. § 4 ods. 1 písm. k/ Zákona o súdnych poplatkoch, bolo konanie vo veciach náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci, alebo

jeho nesprávnym úradným postupom od poplatku vecne oslobodené do 30.09.2012. Navrhol zrušiť napadnuté uznesenie a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Zákonný sudca podanému odvolaniu nevyhovel v zmysle ust. § 374 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku.

Odvolanie žalobcu bolo doručené žalovanej na vedomie postupom podľa § 209a Občianskeho súdneho poriadku.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Z obsahu spisu, ako aj odôvodnenia napadnutého rozhodnutia, odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne postupoval, ak dovolacie konanie z dôvodu nezaplatenia súdneho poplatku postupom podľa § 10 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch zastavil. O následku nezaplatenia súdneho poplatku za dovolanie bol právny zástupca žalobcu upovedomený v písomnej výzve na zaplatenie súdneho poplatku, ktorá skutočnosť vyplýva z obsahu spisu, výzvou zo dňa 16.02.2015 (v spise na č. I. 79). Uplatnené námietky týkajúce sa nesprávne vyrubenej povinnosti zaplatiť súdny poplatok za dovolanie, odvolací súd nepovažoval za opodstatnené. Povinnosťou súdu prvého stupňa bolo súdny poplatok za dovolanie vyrubiť podľa § 6 ods. 2 Zákona o súdnych poplatkoch vo výške dvojnásobku súdneho poplatku stanoveného v sadzobníku. Postup súdu prvého stupňa bol správny s poukazom aj na ust. § 8 ods. 1 Zákona o súdnych poplatkoch, lebo poplatková povinnosť žalobcovi vznikla podaním dovolania. Dovolanie bolo podané dňa 02.02.2015, t. j. po nadobudnutí účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z., ktorý zaviedol do Zákona o súdnych poplatkoch aj prechodné ustanovenie účinné od 01.10.2012 v § 18ca, podľa ktorého z úkonov navrhnutých alebo za konania začaté do 30.09.2012, sa vyberajú poplatky podľa predpisov účinných do 30.09.2012, i keď sa stanú splatnými po 30.09.2012. Dovolanie v predmetnej veci bolo podané až za účinnosti zákona č. 286/2012 Z. z..

Z rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžf/37/2010 zo dňa 04.05.2011 vyplýva, že ak poplatková povinnosť vzniká podaním návrhu a je zročná zároveň týmto okamihom, je aj poplatok z odvolania vo veci samej zročný, keď bolo toto odvolanie podané. Súd môže súdny poplatok vyrubiť a vymáhať až po vzniku poplatkovej povinnosti. Ak Zákon o súdnych poplatkoch v ust. § 17 ods. 2 stanovuje vznik poplatkovej povinnosti po účinnosti tohto zákona, vyrubuje sa vo výške určenej týmto zákonom. Navyše až podaním dovolania bolo začaté dovolacie konanie a vznikla poplatková povinnosť z titulu podaného dovolania žalobcovi (§ 5 ods. 1 písm. a/ Zákona o súdnych poplatkoch).

V tejto súvislosti odvolací súd dodáva, že v obdobnej veci už rozhodoval Ústavný súd Slovenskej republiky, napr. uznesením sp. zn. IV. ÚS 340/2014 zo dňa 15.06.2014, práve vo veci týkajúcej sa žalobcu, ako aj poplatkovej povinnosti za podané opravné prostriedky. Zo záveru rozhodnutia Ústavného súdu SR vyplýva, že postupom všeobecných súdov nebolo porušené právo účastníka na súdnu ochranu zaručené Ústavou Slovenskej republiky (čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) ani právo na spravodlivý súdny proces zaručené čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv, ktorým je Slovenská republika viazaná, ak bola žalobcovi rozhodnutím všeobecných súdov uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za odvolanie vo veci náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Z tohto dôvodu odvolací súd potvrdil napadnuté uznesenie ako správne v súlade s ust. § 219 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a zásadou úspechu žalovanej v odvolacom konaní, ktorej vzniklo právo na náhradu trov konania, avšak návrh na priznanie predložený nebol (§ 142 ods. 1 v spojení s § 151 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku). Žalobcovi, ktorý v odvolacom konaní úspešný nebol, právo na náhradu trov odvolacieho konania nevzniklo.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.